

Maistrova ulica 10, 1000 Ljubljana

T: 01 369 59 00
F: 01 369 59 01
E: gp.mk@gov.si
www.mk.gov.si

Številka: 0070-7/2018/1

Ljubljana, 16. 2. 2018

EVA 2016-3340-0009

GENERALNI SEKRETARIAT VLADE REPUBLIKE SLOVENIJE
Gp.gs@gov.si

ZADEVA: Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o varstvu kulturne dediščine – predlog za obravnavo

1. Predlog sklepov vlade:

Na podlagi drugega odstavka 2. člena Zakona o Vladi Republike Slovenije (Uradni list RS, št. 24/05 – uradno prečiščeno besedilo, 109/08, 38/10 – ZUKN, 8/12, 21/13, 47/13 – ZDU-1G, 65/14 in 55/17) je Vlada Republike Slovenije na ... seji dne ... sprejela naslednji

SKLEP:

Vlada Republike Slovenije je določila besedilo Predloga zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o varstvu kulturne dediščine in ga pošlje Državnemu zboru Republike Slovenije v sprejetje po skrajšanem postopku.

mag. Lilijana Kozlovič

GENERALNA SEKRETARKA

Priloga:

- besedilo predloga zakona

Prejmejo:

- Ministrstvo za kulturo
- Ministrstvo za okolje in prostor
- Ministrstvo za javno upravo
- Ministrstvo za pravosodje
- Ministrstvo za zunanje zadeve
- Ministrstvo za gospodarski razvoj in tehnologijo
- Ministrstvo za infrastrukturo
- Služba Vlade Republike Slovenije za zakonodajo

2. Predlog za obravnavo predloga zakona po nujnem ali skrajšanem postopku v državnem zboru z obrazložitvijo razlogov:

Predlagamo, da se predlog zakona obravnava po skrajšanem postopku v skladu s 142. členom Poslovnika Državnega zbora, saj gre za manj zahtevne uskladitve zakona z Gradbenim zakonom (Uradni list RS, št. 61/17 in 72/17 – popr.) in Zakonom o urejanju prostora (Uradni list RS, št. 61/17), ki sta začela veljati 17. 11. 2017 in se bosta začela uporabljati 1. 6. 2018. Hkrati se v Zakon o varstvu kulturne dediščine uvaja institut imunitete pred zasegom kulturnih predmetov, ki jih druge države začasno posojajo za namen razstavljanja v Sloveniji, ki pa predstavlja manj zahtevno, vendar nujno dopolnitve zakona.

3.a Osebe, odgovorne za strokovno pripravo in usklajenost gradiva:

- Anton Peršak, minister, Ministrstvo za kulturo
- Damjana Pečnik, državni sekretar, Ministrstvo za kulturo
- mag. Ksenija Kovačec Naglič, generalna direktorica Direktorata za kulturno dediščino, Ministrstvo za kulturo
- Nataša Komolec, podsekretarka, Ministrstvo za kulturo

3.b Zunanji strokovnjaki, ki so sodelovali pri pripravi dela ali celotnega gradiva:

Strokovnjaki ZVKDS v okviru rednih delovnih nalog.

4. Predstavniki vlade, ki bodo sodelovali pri delu državnega zbora:

- Anton Peršak, minister, Ministrstvo za kulturo
- Damjana Pečnik, državni sekretar, Ministrstvo za kulturo
- mag. Ksenija Kovačec Naglič, generalna direktorica Direktorata za kulturno dediščino, Ministrstvo za kulturo

5. Kratak povzetek gradiva:

Predlagane spremembe Zakon o varstvu kulturne dediščine (Uradni list RS, št. 16/08, 123/08, 8/11 – ORZVKD39, 90/12, 111/13 in 32/16) so potrebne zaradi sprememb, ki jih na področju izdajanja projektnih pogojev in projektnih mnenj prinaša novi Gradbeni zakon (Uradni list RS, št. 61/17 in 72/17 – popr.). Sprememba so potrebne tudi zaradi uskladitve z Zakonom o urejanju prostora (Uradni list RS, št. 61/17), ki ukinja konservatorski načrt za prenovo kot obvezni sestavni del občinskega podrobnega prostorskega načrta, če je ta namenjen celoviti prenovi območja, hkrati pa na novo opredeljuje izdelavo strokovnih podlag. Oba zakona sta začela veljati 17.11.2017 in se bosta začela uporabljati 1.6.2018.

V predlagano novelo ZVKD-1 je vključena še ureditev imunitete pred zasegom kulturnih predmetov iz tujih držav v času njihove izposoje slovenski državi ali kateri koli pravni osebi, ki jo ta določi.

Sprememba je nujna zaradi zagotavljanja mobilnosti zbirk.

Predlagana novela zakona ne spreminja načel temeljnega zakona o varstvu kulturne dediščine.

6. Presoja posledic za:

a)	javnofinančna sredstva nad 40.000 EUR v tekočem in naslednjih treh letih	DA/NE
b)	usklajenost slovenskega pravnega reda s pravnim redom Evropske unije	DA/NE
c)	administrativne posledice	DA/NE
č)	gospodarstvo, zlasti mala in srednja podjetja ter konkurenčnost podjetij	DA/NE
d)	okolje, vključno s prostorskimi in varstvenimi vidiki	DA/NE
e)	socialno področje	DA/NE
f)	dokumente razvojnega načrtovanja: – nacionalne dokumente razvojnega načrtovanja – razvojne politike na ravni programov po strukturi razvojne klasifikacije programskega proračuna – razvojne dokumente Evropske unije in mednarodnih organizacij	DA/NE

7.a Predstavitev ocene finančnih posledic nad 40.000 EUR:

(Samo če izberete DA pod točko 6.a.)

I. Ocena finančnih posledic, ki niso načrtovane v sprejetem proračunu				
	Tekoče leto (t)	t + 1	t + 2	t + 3
Predvideno povečanje (+) ali zmanjšanje (–) prihodkov državnega proračuna				
Predvideno povečanje (+) ali zmanjšanje (–) prihodkov občinskih proračunov				
Predvideno povečanje (+) ali zmanjšanje (–) odhodkov državnega proračuna				
Predvideno povečanje (+) ali zmanjšanje (–) odhodkov občinskih proračunov				
Predvideno povečanje (+) ali zmanjšanje (–) obveznosti za druga javnofinančna sredstva				
II. Finančne posledice za državni proračun				
II.a Pravice porabe za izvedbo predlaganih rešitev so zagotovljene:				
Ime proračunskega uporabnika	Šifra in naziv ukrepa, projekta	Šifra in naziv proračunske postavke	Znesek za tekoče leto (t)	Znesek za t + 1
SKUPAJ				
II.b Manjkajoče pravice porabe bodo zagotovljene s prerazporeditvijo:				
Ime proračunskega uporabnika	Šifra in naziv ukrepa, projekta	Šifra in naziv proračunske postavke	Znesek za tekoče leto (t)	Znesek za t + 1
SKUPAJ				
II.c Načrtovana nadomestitev zmanjšanih prihodkov in povečanih odhodkov proračuna:				
Novi prihodki	Znesek za tekoče leto (t)		Znesek za t + 1	
SKUPAJ				
OBRAZLOŽITEV:				
I. Ocena finančnih posledic, ki niso načrtovane v sprejetem proračunu V zvezi s predlaganim vladnim gradivom se navedejo predvidene spremembe (povečanje, zmanjšanje): – prihodkov državnega proračuna in občinskih proračunov, – odhodkov državnega proračuna, ki niso načrtovani na ukrepih oziroma projektih sprejetih proračunov, – obveznosti za druga javnofinančna sredstva (drugi viri), ki niso načrtovana na ukrepih oziroma projektih sprejetih proračunov.				
II. Finančne posledice za državni proračun				

Prikazane morajo biti finančne posledice za državni proračun, ki so na proračunskih postavkah načrtovane v dinamiki projektov oziroma ukrepov:

II.a Pravice porabe za izvedbo predlaganih rešitev so zagotovljene:

Navedejo se proračunski uporabnik, ki financira projekt oziroma ukrep; projekt oziroma ukrep, s katerim se bodo dosegli cilji vladnega gradiva, in proračunske postavke (kot proračunski vir financiranja), na katerih so v celoti ali delno zagotovljene pravice porabe (v tem primeru je nujna povezava s točko II.b). Pri uvrstitvi novega projekta oziroma ukrepa v načrt razvojnih programov se navedejo:

- proračunski uporabnik, ki bo financiral novi projekt oziroma ukrep,
- projekt oziroma ukrep, s katerim se bodo dosegli cilji vladnega gradiva, in
- proračunske postavke.

Za zagotovitev pravic porabe na proračunskih postavkah, s katerih se bo financiral novi projekt oziroma ukrep, je treba izpolniti tudi točko II.b, saj je za novi projekt oziroma ukrep mogoče zagotoviti pravice porabe le s prerazporeditvijo s proračunskih postavk, s katerih se financirajo že sprejeti oziroma veljavni projekti in ukrepi.

II.b Manjkajoče pravice porabe bodo zagotovljene s prerazporeditvijo:

Navedejo se proračunski uporabniki, sprejeti (veljavni) ukrepi oziroma projekti, ki jih proračunski uporabnik izvaja, in proračunske postavke tega proračunskega uporabnika, ki so v dinamiki teh projektov oziroma ukrepov ter s katerih se bodo s prerazporeditvijo zagotovile pravice porabe za dodatne aktivnosti pri obstoječih projektih oziroma ukrepih ali novih projektih oziroma ukrepih, navedenih v točki II.a.

II.c Načrtovana nadomestitev zmanjšanih prihodkov in povečanih odhodkov proračuna:

Če se povečani odhodki (pravice porabe) ne bodo zagotovili tako, kot je določeno v točkah II.a in II.b, je povečanje odhodkov in izdatkov proračuna mogoče na podlagi zakona, ki ureja izvrševanje državnega proračuna (npr. priliv namenskih sredstev EU). Ukrepanje ob zmanjšanju prihodkov in prejemkov proračuna je določeno z zakonom, ki ureja javne finance, in zakonom, ki ureja izvrševanje državnega proračuna.

7.b Predstavitev ocene finančnih posledic pod 40.000 EUR:

Gradivo nima finančnih posledic.

8. Predstavitev sodelovanja z združenji občin:

Vsebina predloženega gradiva (predpisa) vpliva na:

- pristojnosti občin,
- delovanje občin,
- financiranje občin.

DA/NE

Gradivo (predpis) je bilo poslano v mnenje:

- Skupnosti občin Slovenije SOS: DA/NE
- Združenju občin Slovenije ZOS: DA/NE
- Združenju mestnih občin Slovenije ZMOS: DA/NE

Predlogi in pripombe združenj so bili upoštevani:

- v celoti,
- večinoma,
- delno,
- niso bili upoštevani.

Bistveni predlogi in pripombe, ki niso bili upoštevani.

9. Predstavitev sodelovanja javnosti:

Gradivo je bilo predhodno objavljeno na spletni strani predlagatelja:

DA/NE

(Če je odgovor NE, navedite, zakaj ni bilo objavljeno.)

(Če je odgovor DA, navedite:

Datum objave: 16. 2. 2018

V razpravo so bili vključeni:

Mnenja, predlogi in pripombe z navedbo predlagateljev (imen in priimkov fizičnih oseb, ki niso poslovni subjekti, ne navajajte):

Upoštevani so bili:

- v celoti,
- večinoma,
- delno,
- niso bili upoštevani.

Bistvena mnenja, predlogi in pripombe, ki niso bili upoštevani, ter razlogi za neupoštevanje:

Poročilo je bilo dano

10. Pri pripravi gradiva so bile upoštevane zahteve iz Resolucije o normativni dejavnosti:

DA/NE

11. Gradivo je uvrščeno v delovni program vlade:

DA/NE

**Anton Peršak
MINISTER**

**ZAKON
O SPREMEMBAH IN DOPOLNITVAH ZAKONA O VARSTVU KULTURNE DEDIŠČINE**

I. UVOD

1. OCENA STANJA IN RAZLOGI ZA SPREJEM PREDLOGA ZAKONA

Zakon o varstvu kulturne dediščine (Uradni list RS, št. 16/08, 123/08, 8/11 – ORZVKD39, 90/12 in 111/13, v nadaljevanju: ZVKD-1), ki je začel veljati 1. 3. 2008 in je do danes doživel nekaj najnujnejših sprememb in dopolnitev, velja v evropskem okolju za sodoben in napreden zakon, ki celovito ureja varstvo kulturne dediščine na ozemlju RS, uveljavlja načelo sorazmernosti med javnim interesom in pravicami lastnikov ter prenaša določila ustreznih mednarodnih konvencij in evropskih direktiv v slovenski pravni red.

Državni zbor je v letu 2017 sprejel nov Gradbeni zakon (Uradni list RS, št. 61/17 in 72/17 – popr.; v nadaljevanju: GZ) in Zakon o urejanju prostora (Uradni list RS, št. 61/17; v nadaljevanju: ZUreP-2). Oba zakona sta začela veljati 17.11.2017 in se bosta začela uporabljati 1.6.2018. Zakona prinašata nove rešitve, s katerimi določbe veljavnega ZVKD-1 niso usklajene. Zato je potrebno ZVKD-1 uskladiti z določbami GZ in ZUreP-2. Uskladitev z GZ je potrebna na področju izdajanja kulturnovarstvenih pogojev in kulturnovarstvenih soglasij, pri čemer je treba upoštevati tudi izjeme pri posegih, za katere gradbeno dovoljenje ni potrebno. Uskladitev z ZUreP-2 je potrebna glede strokovnih podlag, saj konservatorski načrt za prenovo ne more biti več obvezni sestavni del podrobnega prostorskega akta, ki je podlaga za celovito prenovo območja, temveč le strokovna podlaga na podlagi predpisov o urejanju prostora.

V predlagano novelo ZVKD-1 je vključena še ureditev instituta imunitete pred zasegom kulturnih predmetov iz tujih držav v času njihove izposoje v Slovenijo, saj Republika Slovenija v svojem pravnem redu tega instituta še nima urejenega. Galerije in muzeji iz tujih držav vedno pogosteje izposojajo predmetov za razstave v tujini pogojujejo s pridobitvijo izjave o imuniteti pred zasegom. Ta instrument je v svoje zakonodaje uvedlo veliko držav po vsem svetu in postaja običajen element poslovanja med institucijami ob mednarodnih razstavah ali izmenjavah razstav. Instrument je nujen za zagotavljanje mobilnosti zbirk, ki jo podpira tudi ZVKD-1. Brez možnosti izdajanja izjav glede imunitete pred zasegom bo v Sloveniji okrnjeno gostovanje razstav in/ali predmetov iz drugih držav, ki je nujno za medkulturno sodelovanje, ki pomaga ustvarjati pogoje stabilnosti in blaginje, ki so potrebni za miroljubne in prijateljske odnose med narodi.

2. CILJI, NAČELA IN POGLAVITNE REŠITVE PREDLOGA ZAKONA

2.1 Cilji

Cilj predlaganih sprememb ZVKD-1 je uskladitev ZVKD-1 z novo gradbeno in prostorsko zakonodajo, in sicer GZ ter ZUreP-2, odprava pomanjkljivosti, ki so bile ugotovljene pri izvajanju določb ZVKD-1 glede izdajanja kulturnovarstvenih pogojev in kulturnovarstvenih soglasij, ter uvedba instituta imunitete pred zasegom.

2.2 Načela

Predlagana novela zakona ne spreminja načel temeljnega zakona o varstvu kulturne dediščine.

2.3 Poglavitne rešitve

a) Predstavitev predlaganih rešitev:

S predlaganimi spremembami (2. do 5. člen predloga novele ZVKD-1) se v postopkih pridobivanja kulturnovarstvenih pogojev in kulturnovarstvenih soglasij usklajujejo določbe ZVKD-1 z določbami GZ ter se hkrati določijo izjeme v razmerju do določb GZ v postopkih pridobivanja kulturnovarstvenih pogojev in kulturnovarstvenih soglasij, ko gre za posege, za katere je potrebno pridobiti gradbeno dovoljenje. Hkrati se jasneje razmejijo postopki pridobivanja kulturnovarstvenih pogojev in kulturnovarstvenih soglasij, ko gre za posege, za katere je potrebno pridobiti gradbeno dovoljenje skladno z določbami GZ, in ko gre za posege za katere gradbeno dovoljenje ni predpisano.

ZUreP-2 ukinja konservatorski načrt za prenovo kot obvezni sestavni del podrobnega prostorskega akta, ki je podlaga za celovito prenovo območja. Zaradi uskladitve z ZUreP-2 se v 1. in 7. členu predlagane novele ZVKD-1 konservatorski načrt za prenovo definira kot strokovna podlaga na podlagi predpisov o urejanju prostora, saj gre za dokument, ki ni nujno sestavni del prostorskega akta, je pa pomembno gradivo (strokovna podlaga), na podlagi katerega se načrtuje celovita prenova. S spremembo se ureja razmerja med gradivi kot strokovnimi podlagami in prostorskim aktom samim.

Predlagani 6. člen novele ZVKD-1 uvaja institut imunitete pred zasegom na podlagi katerega bi imeli kulturni predmeti, ki jih za namen razstavljanja v Sloveniji posojajo tuje oblasti, tuji javni organ ali tuje kulturne institucije imuniteto pred zasegom v času njihove izposoje v Sloveniji. Za vsako razstavo minister za kulturo in minister za zunanje zadeve določita seznam kulturnih predmetov, obdobje trajanja izposoje in pravno osebo, ki je organizator razstave teh predmetov.

b) Način reševanja:

Vsa vprašanja, povezana z izdajanjem kulturnovarstvenih pogojev in soglasij, ureditvijo razmerja med gradivi kot strokovnimi podlagami in prostorskim aktom samim ter imuniteto pred zasegom, se urejajo s predlaganim zakonom.

c) Normativna usklajenost predloga zakona:

Zakon je usklajen z obstoječim pravnim redom in splošnoveljavnimi načeli mednarodnega prava ter z mednarodnimi pogodbami, ki zavezujejo Republiko Slovenijo.

č) Usklajenost predloga zakona:

Predlog zakona se neposredno ne nanaša na samoupravne lokalne skupnosti in civilno družbo.

3. OCENA FINANČNIH POSLEDIC PREDLOGA ZAKONA ZA DRŽAVNI PRORAČUN IN DRUGA JAVNA FINANČNA SREDSTVA

Predlog zakona nima finančnih posledic za državni proračun in druga javnofinančna sredstva. Zakonske rešitve sledijo že sprejetemu ZVKD-1.

4. NAVEDBA, DA SO SREDSTVA ZA IZVAJANJE ZAKONA V DRŽAVNEM PRORAČUNU ZAGOTOVLJENA, ČE PREDLOG ZAKONA PREDVIDEVA PORABO PRORAČUNSKIH SREDSTEV V OBDOBJU, ZA KATERO JE BIL DRŽAVNI PRORAČUN ŽE SPREJET

Za izvajanje zakona ni treba zagotoviti dodatnih finančnih sredstev v državnem proračunu.

5. PRIKAZ UREDITVE V DRUGIH PRAVNIH SISTEMIH IN PRILAGOJENOSTI PREDLAGANE UREDITVE PRAVU EVROPSKE UNIJE

Od začetka tega tisočletja je pojem imuniteta pred zasegom (kot element celotne teme mobilnosti zbirk) izpostavljena tema na evropski agendi. V letih 2003/2004 je bila na zahtevo Evropske komisije izvedena obsežna študija o sistemih državnih odškodnin. V zvezi z imuniteto pred zasegom je študijska skupina zapisala, da je "bolje, da se posojilojemalci in posojilodajalci zaščitijo pred kakršnimi koli tožbami tretjih oseb. Zato se zdi pametno, da vsaka država uvede zakon, ki zagotavlja imuniteto pred zasegom. ".

Obstajajo številni mednarodni sporazumi na temo imunitete pred zasegom. Ti vključujejo sporazume, namenjene spodbujanju mobilnosti zbirk, sporazume z določbami o preprečevanju zasegov ali sporazume, katerih namen je zagotoviti varno vrnitev kulturnega predmeta v državo izvora. Številne države so se z mednarodnimi pravnimi instrumenti zavezale k podpori izmenjave kulturnih objektov. Poleg tega Listina Združenih narodov (podpisana v San Franciscu 26. junija 1945) pripisuje mednarodnemu kulturnemu sodelovanju pomen kot pomoč pri ustvarjanju pogojev stabilnosti in blaginje, ki so potrebni za miroljubne in prijateljske odnose med narodi.

Študija št. 2003-4879: popis nacionalnih sistemov javnih jamstev v evropskih državah (junij 2004), izdelana za srečanje nacionalnih muzejev, javnih institucij z industrijskim in komercialnim značajem (EPIC) Pariz (Francija) v sodelovanju s Staatliche Museen zu Berlin Preussischer Kulturbesitz Berlin navaja, da imajo imunitetno pred zasegom urejeno do prakse Avstrija, Belgija, Estonija, Francija, Nemčija, Nizozemska, Združeno kraljestvo), dve državi članici imata zakonodajo, povezano s to temo (Litva in Romunija), dve državi članici sta v času izvedbe raziskave skoraj dokončali svojo zakonodajo (Finska, Italija), šest držav članic meni, da bodo sprejele imunitetno zakonodajo (Češka, Grčija, Latvija, Poljska, Portugalska, Slovenija).

Določbe glede imunitete pred zasegom imajo v svoji zakonodaji Avstrija, Belgija, Estonija, Francija, Nemčija, Nizozemska, Združeno kraljestvo, Litva in Romunija. Trenutno zakonodaj glede imunitete pred zasegom razvija na Finska, Italija, Češka, Grčija, Latvija, Poljska in Portugalska.

Predlog zakona ni predmet uskladitve s pravnim redom Evropske unije.

Avstrija:

Imuniteta pred zasegom je urejena v Zveznem zakonu o začasni imuniteti kulturnih posojil za namene javne razstave StF: BGBl. I Nr. 133/2003. Zvezno ministrstvo za izobraževanje, znanost in kulturo, na zahtevo zveznih muzejev, lahko pa tudi drugih institucij, daje začasno imuniteto pred zasegom, če se predmet v Avstriji ne bi mogel razstavljati brez te zaveze. Imuniteta pred zasegom velja največ eno leto in je ni mogoče preklicati.

Francija:

Imuniteto pred zasegom določa Zakon št. 94-679 z dne 8. avgusta 1994 o različnih gospodarskih in finančnih določbah. Kulturni predmeti, ki jih posojajo tuje oblasti, tj. javni organi ali tuje kulturne institucije, namenjeni javnemu razstavljanju v Franciji, se ne smejo zaseči v času njihove izposoje francoski državi ali kateri koli pravni osebi, ki jo ta določi. Minister za kulturo in minister za zunanje zadeve za vsako razstavo s skupno odredbo določita seznam kulturnih predmetov, trajanje posojila in imenujeta organizatorje razstave.

Združeno kraljestvo:

Tribunals Courts and Enforcement Act 2007 zagotavlja imuniteto predmetov pod naslednjimi pogoji: predmet je običajno izven Združenega kraljestva, predmet ni v lasti osebe, ki stalno prebiva v Združenem kraljestvu, predmet ne nasprotuje prepovedi ali omejitvi uvoza, predmet je prinesen v Združeno kraljestvo za javni prikaz muzeja ali galerije, ki ima posebno odobritev pristojnega organa (za pridobitev odobritve mora muzej ali galerija dokazati, da izpolnjujejo mednarodne standarde in da izpolnjujejo zahteve DCMS).

6. PRESOJA POSLEDIC, KI JIH BO IMEL SPREJEM ZAKONA

6.1 Presoja administrativnih posledic

a) v postopkih oziroma poslovanju javne uprave ali pravosodnih organov:

Zaradi uskladitve z GZ, ki do neke mere poenostavlja postopke pridobivanja dokumentov v postopkih gradnje, bodo posledice sprejetja novele ZVKD-1 pozitivne in bodo prispevale k odpravi administrativnih bremen.

b) pri obveznostih strank do javne uprave ali pravosodnih organov:

Obveznosti strank do javne uprave se s to novelo ne spreminjajo.

6.2 Presoja posledic za okolje, vključno s prostorskimi in varstvenimi vidiki, in sicer za:

Zakon ne bo imel neposrednih posledic za okolje, vključno s prostorskimi in varstvenimi vidiki. Zaradi usklajenosti z ZG in ZUreP-2 bodo posledice na okolje vključno s prostorskimi in varstvenimi vidiki, lahko le pozitivne.

6.3 Presoja posledic za gospodarstvo, in sicer za:

Zaradi usklajenosti z ZG in ZUreP-2 bodo posledice za gospodarstvo lahko le pozitivne, saj bo zagotovljena večja usklajenost in transparentnost v postopkih gradnje in urejanja prostora z vidika kulturne dediščine.

6.4 Presoja posledic za socialno področje, in sicer za:

Zakon ne bo imel posledic za socialno področje.

6.5 Presoja posledic za dokumente razvojnega načrtovanja, in sicer za:

Zakon ne bo imel posledic za dokumente razvojnega načrtovanja.

6.6 Presoja posledic za druga področja

Zakon bo imel pozitivne posledice za mobilnost zbirk in bo omogočal več razstavljanja predmetov iz tujih držav v Sloveniji.

6.7 Izvajanje sprejetega predpisa:

Sprejeti zakon bo predstavljen na spletni strani Zavoda za varstvo kulturne dediščine Slovenije, ki bo izvedel tudi delavnico za konservatorje, ki vodijo upravne postopke izdajanja kulturnovarstvenih soglasij.

Ministrstvo za kulturo bo v skladu s svojimi pristojnostmi spremljalo izvajanje sprejetega predpisa.

6.8 Druge pomembne okoliščine v zvezi z vprašanji, ki jih ureja predlog zakona:

/

7. PRIKAZ SODELOVANJA JAVNOSTI PRI PRIPRAVI PREDLOGA ZAKONA:

Predlog zakona je bil dne 16. 2. 2018 objavljen na portalu e-demokracija (<https://e-uprava.gov.si/e-uprava/edemokracija.euprava>) in na spletni strani Ministrstva za kulturo (www.mk.gov.si).

Rok za pripombe in odzive je bil do dne 22. 2. 2018.

Pripomb javnosti k predlaganim spremembam

8. PODATEK O ZUNANJEM STROKOVNJAKU OZIROMA PRAVNI OSEBI, KI JE SODELOVALA PRI PRIPRAVI PREDLOGA ZAKONA, IN ZNESKU PLAČILA ZA TA NAMEN:

9. NAVEDBA, KATERI PREDSTAVNIKI PREDLAGATELJA BODO SODELOVALI PRI DELU DRŽAVNEGA ZBORA IN DELOVNIH TELES

- Anton Peršak, minister, Ministrstvo za kulturo
- Damjana Pečnik, državni sekretar, Ministrstvo za kulturo
- mag. Ksenija Kovačec Naglič, generalna direktorica Direktorata za kulturno dediščino, Ministrstvo za kulturo

II. BESEDILO ČLENOV

1. člen

V Zakonu o varstvu kulturne dediščine (Uradni list RS, št. 16/08, 123/08, 8/11 – ORZVKD39, 90/12, 111/13 in 32/16) se v prvem odstavku 3. člena spremeni 15. točka tako, da se glasi:

»15. »konservatorski načrt za prenovo« je strokovna podlaga za načrtovanje celovite prenove na podlagi predpisov o urejanju prostora;«

2. člen

Tretji odstavek 28. člena se spremeni tako, da se glasi:

»(3) Kulturnovarstveno soglasje za posege, za katere je predpisano gradbeno dovoljenje, se šteje za projektno mnenje v skladu s predpisi, ki urejajo graditev.«

3. člen

Deveti odstavek 29. člena se spremeni tako, da se glasi:

»(9) Zavod izda kulturnovarstvene pogoje v 30 dneh od prejema popolne vloge za izdajo kulturnovarstvenih pogojev. Če v predpisanem roku kulturnovarstveni pogoji niso izdani, se vloga za izdajo kulturnovarstvenega soglasja vloži ob upoštevanju predpisov iz četrtega odstavka 28. člena tega zakona.«

Za dvanajstim odstavkom se doda nov trinajsti odstavek, ki se glasi:

» (13) Kulturnovarstveni pogoji niso upravni akt in zoper njih ni pritožbe.«

4. člen

30. člen se spremeni tako, da se glasi:

»30. člen (izdaja kulturnovarstvenega soglasja)

(1) Vlogi za izdajo kulturnovarstvenega soglasja za poseg, za katerega je predpisano gradbeno dovoljenje, je treba priložiti projektno dokumentacijo, ki jo za pridobitev projektnega mnenja predpisujejo predpisi, ki urejajo graditev. Če gre za poseg, za katerega ni predpisano gradbeno dovoljenje, se vlogi priloži opis in grafični prikaz, iz katerega so razvidni obstoječe stanje ter lokacijske, funkcionalne, oblikovne in tehnične značilnosti nameravanega posega. Če je tako določeno s kulturnovarstvenimi pogoji, je vlogi potrebno priložiti tudi dokazila o strokovni usposobljenosti izvajalcev specializiranih del.

(2) Zavod se v kulturnovarstvenem soglasju opredeli glede skladnosti posega s predpisi iz četrtega odstavka 28. člena tega zakona.

(3) Zavod lahko v kulturnovarstvenem soglasju določi način ravnanja v primerih najdb dediščine med posegom, način izvedbe del in način strokovnega nadzora nad njihovo izvedbo, vključno z načinom potrjevanja posameznih faz izvedbe.

(4) Zavod izda kulturnovarstveno soglasje v 15 dneh od prejema vloge za izdajo kulturnovarstvenega soglasja. Če zavod kulturnovarstvenega soglasja za poseg, za katerega ni predpisano gradbeno dovoljenje, ne izda v tem roku in če so bili kulturnovarstveni pogoji pridobljeni oziroma niso bili izdani v predpisanem roku iz devetega odstavka 29. člena tega zakona, se šteje, da je bilo kulturnovarstveno soglasje za poseg dano. Če zavod v navedenem roku ne izda kulturnovarstvenega soglasja za poseg, za katerega je predpisano gradbeno dovoljenje, se postopa po predpisih, ki urejajo graditev.

(5) Zoper kulturnovarstveno soglasje za poseg, za katerega ni predpisano gradbeno dovoljenje, je dovoljena pritožba. Kulturnovarstveno soglasje za poseg, za katerega je predpisano gradbeno dovoljenje, se lahko izpodbija v skladu s predpisi, ki urejajo graditev.«

5. člen

30.a člen se spremeni tako, da se glasi:

»30.a člen (čas veljavnosti kulturnovarstvenih pogojev in soglasij)

(1) Kulturnovarstveni pogoji iz 29. člena tega zakona prenehajo veljati po poteku dveh let od njihove izdaje. Navedeni rok preneha teči z vložitvijo vloge za izdajo kulturnovarstvenega soglasja. Če je vloga za izdajo kulturnovarstvenega soglasja zavrnjena, velja čas veljavnosti, naveden v kulturnovarstvenih pogojih.

(2) Kulturnovarstveno soglasje iz 30. člena tega zakona za poseg, za katerega ni predpisano gradbeno dovoljenje, preneha veljati po poteku dveh let od njegove pravnomočnosti, razen če se poseg, zaradi katerega je bilo soglasje dano, začne izvajati v tem roku. Kulturnovarstveno soglasje iz 30. člena tega zakona za poseg, za katerega je predpisano gradbeno dovoljenje, preneha veljati po poteku dveh let od njegove izdaje, pri čemer se za tek tega roka uporabljajo predpisi, ki urejajo graditev.« .

6. člen

Za 43. členom se doda se nov 43a. člen, ki se glasi:

»43.a člen (imuniteta pred zasegom)

(1) Predmetom kulturne dediščine, ki jih za namen razstavljanja v Republiki Sloveniji posojajo pravne ali fizične osebe iz tujine, se lahko za čas trajanja izposoje pravnim osebam javnega prava na ozemlju Republike Slovenije podeli imuniteta pred zasegom.

(2) Imuniteta pred zasegom predmetov kulturne dediščine iz prejšnjega odstavka se podeli z izjavo ministra.

(3) Vlogo za podelitev imuniteto pred zasegom vloži organizator razstave v Republiki Sloveniji na zahtevo posodnika iz tujine.

(4) Izjava mora vsebovati seznam predmetov kulturne dediščine, trajanje izposoje na ozemlju Republike Slovenije in podatke o posodniku iz tujine. Izjava lahko vsebuje tudi druge podatke za podrobnejšo opredelitev izposoje.«

7. člen

Prvi odstavek 78. člena se spremeni tako, da se glasi:

»(1) Konservatorski načrt za prenovo je strokovna podlaga za načrtovanje celovite prenove

območja naselbinske dediščine, kulturne krajine ali območja druge dediščine, ki je značilen del prostora in grajenih struktur, ki je spomeniško območje ali varstveno območje dediščine.«

V tretjem odstavku se beseda »določi« nadomesti z besedo »predlaga«.

8. člen

V prvem odstavku 84. člena se 6. točka spremeni, tako da se glasi:

»6. pripravlja gradiva za smernice, mnenja in druga gradiva v postopkih priprave planov,«

PREHODNE IN KONČNA DOLOČBA

9. člen

(postopki za pridobitev kulturnovarstvenih pogojev in soglasij)

Postopki za pridobitev kulturnovarstvenih pogojev in kulturnovarstvenih soglasij, začeti pred uveljavitvijo tega zakona, se končajo po določbah Zakona o varstvu kulturne dediščine (Uradni list RS, št. 16/08, 123/08, 8/11 – ORZVKD39, 90/12, 111/13 in 32/16).

10. člen

Ta zakon začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

III. OBRAZLOŽITEV

K 1. členu:

Sprememba definicije konservatorskega načrta za prenove je potrebna zaradi spremembe 78. člena ZVKD-1, ki se usklajuje z ZUreP-2 (gl. obrazložitev k 7. členu)

K 2. členu:

Kulturnovarstveni pogoji in soglasja se izdajajo tako za posege, za katere je potrebno pridobiti gradbeno dovoljenje, kot za tiste, kjer to ni potrebno. Pri posegih, za katere je potrebno pridobiti gradbeno dovoljenje, imajo kulturnovarstveni pogoji in soglasja funkcijo projektnih pogojev in mnenj, kot jih opredeljuje GZ v 30. in 31. členu. Ker GZ spreminja ime projektnih soglasij v projektna mnenja, sprememba navaja, da se kulturnovarstveno soglasje šteje za projektno mnenje po GZ.

K 3. členu:

S spremembo devetega odstavka 29. člena izenačujemo rok za izdajo kulturnovarstvenih pogojev za vse posege, tako za tiste, za katere je potrebno pridobiti gradbeno dovoljenje, kot za tiste za katero gradbeno dovoljenje ni predpisano.

Veljavni deveti odstavek določa tudi posledice prekoračitve roka izdaje kulturnovarstvenih pogojev. Določba je nejasna, ko navaja, da v primeru zamude »kulturnovarstveni pogoji niso potrebni«. To bi lahko impliciralo, da v primeru zamude ne obstajajo nobeni vsebinski pogoji, ki bi jih bilo potrebno upoštevati pri načrtovanju posega, kar ne drži. Prekoračitev roka za izdajo kulturnovarstvenih pogojev pomeni le, da stranki ni potrebno čakati na odločitev zavoda o kulturnovarstvenih pogojih in da lahko v tem primeru neposredno vloži vlogo za izdajo kulturnovarstvenega soglasja. Sprememba jasno pove, da mora pri tem upoštevati varstvene režime, kot so določeni v predpisih iz 28. člena ZVKD-1.

Sprememba trinajstega odstavka 29. člena prav tako predstavlja prilagoditev ZVKD-1 določbam GZ.

GZ v 30. členu izrecno določa, da projektni pogoji za posege, za katere je potrebno pridobiti gradbeno dovoljenje, niso upravni akti. Glede na veljavni ZVKD-1 bi to pomenilo, da so kulturnovarstveni pogoji za posege, za katere ni potrebno gradbeno dovoljenje, upravni akti in se je zoper njih mogoče pritožiti, medtem ko kulturnovarstveni pogoji za posege z gradbenim dovoljenjem, skladno z določbo GZ, niso upravni akti. To bi pomenilo različno obravnavo investitorjev in urejanje njihovih pravic, čeprav za to z vidika varstva dediščine ni nobene dejanske potrebe oziroma javnega interesa. Zato novi trinajsti odstavek 29. člena določa, da kulturnovarstveni pogoji, ki se izdajajo za katerikoli poseg, niso upravni akt in da zoper njih ni pritožbe.

V primeru posegov, za katere ni potrebno pridobiti gradbenega dovoljenja, bo investitor svojo možnost pritožbe zoper odločitev ZVKDS lahko uresničil tako, da bo na podlagi izdanih ali zavrženih kulturnovarstvenih pogojev vložil vlogo za kulturnovarstvenega soglasja in se v primeru zanj neugodne rešitve pritožil zoper odločbo o kulturnovarstvenem soglasju. Kulturnovarstveno soglasje za posege, za katere ni potrebno pridobiti gradbenega dovoljenja, namreč ostaja upravni akt in je zoper njega mogoča pritožba (gl. spodaj predlagan nov šesti odstavek 30. člena). Možnost pravnih sredstev zoper kulturnovarstvene pogoje in soglasja za posege, za katere je potrebno pridobiti gradbeno dovoljenje, pa ureja GZ in jih ZVKD-1 ne ureja, ampak zgolj napotuje na uporabo določb GZ.

K 4. členu

31. člen GZ namesto sedanjih projektnih soglasij po ZGO-1 določa projektna mnenja. V skladu s tem se v prvem odstavku 30. člena »soglasje« spremeni v »mnenje«. Določba se tudi nomotehnično popravlja ter se črta besedilo »po predpisih o graditvi objektov«, ki je v kontekstu določbe nepotrebno.

Veljavna določba drugega odstavka 30. člena predpisuje, da se lahko kulturnovarstveno soglasje zavrne samo v primeru, če je poseg v neskladju s kulturnovarstvenimi pogoji. Glede na to, da kulturnovarstveni pogoji po 30. členu GZ in po predlagani novi določbi trinajstega odstavka 29. člena ZVKD-1 niso več upravni akt, je nujno, da zavod pri izdaji kulturnovarstvenega soglasja presoja skladnost posega oz. projektne dokumentacije z varstvenimi režimi, kot so določeni v predpisih iz četrtega odstavka 29. člena.

Preostalo črtano besedilo veljavnega drugega odstavka je vsebinsko pokrito v novem petem odstavku 30. člena (gl. spodaj).

Novi peti odstavek 30. člena določa rok za izdajo kulturnovarstvenega soglasja in posledice prekoračitve tega roka. Veljavna določba drugega odstavka 30. člena za vse posege določa, da se v primeru zamude pri izdaji kulturnovarstvenega soglasja šteje, da je soglasje izdano. Ker GZ fikcije izdanega projektnega mnenja ne pozna več, je bilo potrebno posledice zamude urediti ločeno za posege, za katere je potrebno gradbeno dovoljenje, in za posege, kjer gradbeno dovoljenje ni potrebno. V prvem primeru zakon napotuje na GZ, v drugem pa velja obstoječa ureditev, da se v primeru prekoračitve roka šteje, da je bilo kulturnovarstveno soglasje za poseg dano.

Novi šesti odstavek 30. člena določa, da je kulturnovarstveno soglasje za posege, za katere ni potrebno gradbeno dovoljenje, upravni akti in je zoper njega mogoča pritožba. Glede narave kulturnovarstvenega soglasja za posege, za katere je potrebno pridobiti gradbeno dovoljenje, pa nova določba napotuje na GZ. Ta v 31. členu določa, da projektna mnenja za posege, za katere je potrebno pridobiti gradbeno dovoljenje, niso upravni akti, in zoper nje ni mogoča pritožba. Morebitno nestrinjanje bodo v teh primerih investitorji uveljavljali posredno prek pritožbe zoper gradbeno dovoljenje.

K 5. členu

Spremenjeni 30.a člen ohranja omejeno veljavnost kulturnovarstvenih pogojev in soglasij (2 leti). Ker pa kulturnovarstveni pogoji za vse posege in kulturnovarstveno soglasje za posege, za katere je potrebno pridobiti gradbeno dovoljenje, niso več upravni akti, začetka veljavnosti in teka roka ni mogoče več vezati na pravnomočnost teh aktov. Besedilo obeh odstavkov je bilo potrebno zato

ustrezno spremeniti.

K 6. členu

Z novim 43. a členom se v ZVKD-1 vnaša institut imuniteta pred zasegom, kot pravno jamstvo, da bodo kulturni predmeti, ki jih druge države začasno posojajo za namen razstavljanja v Sloveniji, zavarovani pred kakršno koli obliko zasega med obdobjem izposoje.

Do zahteve po zasegu pride predvsem iz dveh razlogov:

- če obstaja lastniški spor nad kulturnim predmetom, ki je na posodo (domnevno ukraden ali napačno dodeljen); vlagatelj lahko poskuša vložiti zahtevek pri izposojevalcu in poskuša predmet dobiti, če verjame, da je njegova možnost v državi, kjer se predmet začasno nahaja, večja kot v državi, kjer se objekt običajno nahaja;
- če posameznik ali družba meni, da mu lastnik predmeta kulturne dediščine kaj dolguje (kar ni nujno povezano s predmetom) in ima vlagatelj pomisleke glede izvršbe sodbe ali arbitražne odločbe v državi stalnega prebivališča lastnika.

Število pravnih sporov glede lastništva kulturnih predmetov narašča, še posebej kot posledica zahtev dedičev razlaščenih predmetov v režimih v Vzhodni Evropi, pa tudi v povezavi s trditvami o holokavstu. Vprašanje imunitete pred zasegom je postalo velika skrb muzejev in držav, ki predmete posojajo. Pomemben razlog za zagotavljanje imunitete kulturnih predmetov pred zasegom je zagotavljanje varnosti predmetov oziroma zagotovilo inštitucijam, ki predmete posojajo, da takšni predmeti ne bodo predmet zasega, medtem ko bodo na izposoji v drugi državi. Drugi razlog je, da se s tem poskuša preprečiti, da bi kulturni predmeti postali talci v trgovanju in/ali lastniških sporih. Vendar pa je imuniteta pred zasegom v bistvu drugačen instrument od imunitete pred jurisdikcijo. Glede na zakonodajo EU dejstvo, da imajo kulturni predmeti imuniteto pred zasegom samodejno ne pomeni, da bi bilo nemogoče začeti pravni postopek glede teh predmetov.

Obstajajo številni mednarodni sporazumi na temo imunitete pred zasegom. Ti vključujejo sporazume, namenjene spodbujanju mobilnosti zbirk, sporazume z določbami o preprečevanju zasegov ali sporazume, katerih namen je zagotoviti varno vrnitev kulturnega predmeta v državo izvora. Številne države so se z mednarodnimi pravnimi instrumenti zavezale k podpori izmenjave predmetov kulturne dediščine. Poleg tega Listina Združenih narodov (podpisana v San Franciscu 26. junija 1945) pripisuje mednarodnemu kulturnemu sodelovanju pomen kot pomoč pri ustvarjanju pogojev stabilnosti in blaginje, ki so potrebni za miroljubne in prijateljske odnose med narodi.

Od začetka tega tisočletja je pojem imuniteta pred zasegom (kot element celotne teme mobilnosti zbirk) tudi na evropski agendi. V letih 2003/2004 je bila na zahtevo Evropske komisije izvedena obsežna študija o sistemih državnih odškodnin. V zvezi z imuniteto pred zasegom je študijska skupina zapisala, da je "bolje, da se posodnik in izposojevalec zaščitijo pred kakršnimi koli tožbami tretjih oseb. Zato se zdi pametno, da vsaka država uvede zakon, ki zagotavlja imuniteto pred zasegom. ".

Določbe glede imunitete pred zasegom imajo v svoji zakonodaji Avstrija, Belgija, Estonija, Francija, Nemčija, Nizozemska, Združeno kraljestvo, Litva in Romunija. Trenutno zakonodaj glede imunitete pred zasegom razvija na Finska, Italija, Češka, Grčija, Latvija, Poljska in Portugalska.

K 7. členu

Sprememba je potrebna zaradi uskladitve z ZUreP-2, ki ukinja konservatorski načrt za prenovo kot obvezni sestavni del občinskega podrobnega prostorskega načrta, če je ta namenjen celoviti prenovi območja, hkrati pa na novo opredeljuje izdelavo strokovnih podlag. ZUreP-2 ne določa »obveznih sestavnih delov prostorskega akta« in opušča dosedanje poimenovanje »obvezne priloge prostorskega akta«, saj je povzročalo mešanje med njegovimi lastnimi normativnimi prilogami in tem, kar sedaj pojmuje kot strokovne podlage oz. spremljajoče gradivo. Konservatorski načrt za prenovo se zato definira kot strokovna podlaga, na podlagi katere se načrtuje celovita

prenova.

Ker je s predlagano spremembo konservatorski načrt za prenovo po svoji naravi strokovna podlaga, ta ne »določa«, temveč »predlaga« pogoje razvoja in omejitve z vidika varstva. V procesu načrtovanja pa se na podlagi strokovnih podlag, ki se pripravijo v obsegu, vsebini in obliki, ki ustreza zahtevnosti obravnavane problematike, omogoča usklajevanje razvojnih in varstvenih interesov ter zagotavlja transparentne strokovne rešitve, ki jih v obliki določil povzame prostorski akt ali drug razvojni dokument.

K 8. členu

Sprememba 84. člena je potrebna zaradi uskladitve z ZUreP-1, ki poleg izdaje smernic in mnenj predpisuje še pripravo drugih dokumentov v postopku priprave prostorskih aktov. Med naloge, ki jih opravlja Zavod za varstvo kulturne dediščine v okviru Službe za kulturno dediščino, kot državno javno službo, je zato treba dodati, da zavod pripravlja tudi druga gradiva v postopkih priprave planov, na podlagi katerih Ministrstvo za kulturo izdaja dokumente v postopkih priprave prostorskih aktov.

K 9. členu

Prehodna določba določa, da se vsi postopki za pridobitev kulturnovarstvenih pogojev in kulturnovarstvenih soglasij, ki so bili začeti pred uveljavitvijo teh sprememb in dopolnitev ZVKD-1, končajo po določbah ZVKD-1, ki so veljale pred uveljavitvijo sprememb in dopolnitev. S tem je dosežena tudi usklajenost z GZ, ki vsebuje enako določbo za posege, za katere je potrebno pridobiti gradbeno dovoljenje – gl. prvi odstavek 106. člena GZ.

K 10. členu:

Določba ureja vacatio legis, in sicer začne zakon veljati 15 dan po objavi v Uradnem listu RS.

IV. BESEDILO ČLENOV, KI SE SPREMINJAJO

3. člen (definicije)

(1) Posamezni izrazi, uporabljeni v tem zakonu, imajo naslednji pomen:

1. »akcesija« je način, s katerim muzej pridobiva premično dediščino in jo vključuje v svoje zbirke;
2. »arheološka najdba« je premična arheološka ostalina, ki je bila pod zemljo ali pod vodo vsaj 100 let. Arheološke najdbe so tudi orožje, strelivo, drug vojaški material, vojaška vozila in plovila ali njihovi deli, ki so bili pod zemljo ali pod vodo vsaj 50 let;
3. »arheološke ostaline« so vse stvari in vsakršni sledovi človekovega delovanja iz preteklih obdobij na površju, v zemlji in vodi, katerih ohranitev in preučevanje prispevata k odkrivanju zgodovinskega razvoja človeštva in njegove povezanosti z naravnim okoljem, za katere sta glavni vir informacij arheološko raziskovanje ali odkritja in za katere je mogoče domnevati, da so pod zemljo ali pod vodo vsaj 100 let in da imajo lastnosti dediščine. Arheološke ostaline so tudi stvari, povezane z grobišči, določenimi na podlagi predpisov o vojnih grobiščih, in z vojno, skupaj z arheološkim in naravnim kontekstom, ki so bile pod zemljo ali pod vodo vsaj 50 let. Strokovno identificirane in registrirane arheološke ostaline postanejo dediščina;
4. »arheološko najdišče« je originalni kraj deponiranja in odkrivanja arheoloških ostalin. Strokovno identificirano in registrirano arheološko najdišče postane dediščina (v nadaljnjem besedilu: registrirano arheološko najdišče);
5. »arhiv arheološkega najdišča« je rezultat raziskave posameznega arheološkega najdišča

skupaj z vsemi arheološkimi najdbami, vzorci in celotno dokumentacijo, ki spremlja arheološko raziskavo in poizkopavalno oziroma potersko obdelavo, in mora biti trajno hranjen kot celota tako, da se omogoča dostop strokovni in širši javnosti;

6. »celostno ohranjanje« je sklop ukrepov, s katerimi se zagotavljajo nadaljnji obstoj in obogatitev dediščine, njeno vzdrževanje, obnova, prenova, uporaba in oživljanje;
7. »dokazilo o izvoru« je dokument, kot je sklep o dedovanju, dovoljenje o izvozu, oporoka, pogodba, odločba sodišča ali upravnega organa, izpisek iz evidence prodaje, ali druga verodostojna listina, iz katere izhaja, da je oseba arheološko najdbo ali zbirko takšnih najdb pridobila v last ali hrambo. Dokazilo o izvoru je lahko tudi izvedensko mnenje, izjava prejšnjega lastnika ali druge priče ali druga dokumentacija, kot je fotografija, posnetek, objava v publikaciji. Kot dokazilo o izvoru se šteje tudi prijava o najdbi ali prijava o hrambi na podlagi tega zakona.
8. »dokumentiranje« je zbiranje, urejanje in hranjenje podatkov o dediščini, njenih vrednotah, stanju, lokaciji in drugih dejstvih, pomembnih za izvajanje varstva;
9. »dolžna skrbnost« je skrbnost, ki se izkazuje s preverjanjem izvora premičnin z vrednotami dediščine na podlagi razpoložljivih podatkov iz dostopnih evidenc in registrov ter drugih dostopnih informacij na svetovnem spletu, v strokovnih organizacijah in pri lastnikih;
10. »družbeni pomen« je vrednost, ki jo ima dediščina za skupnost in posameznice in posameznike (v nadaljnjem besedilu: posamezniki) zaradi svojega kulturnega, vzgojnega, razvojnega, verskega, simbolnega in identifikacijskega potenciala ali za preučevanje strok, kot so antropologija, arheologija, arhitektura, etnologija, umetnostna zgodovina in zgodovina;
11. »iskanje arheoloških ostalin« so dejanja na zemljiščih in v vodi, ki so opravljena z namenom, da se odkrijejo novi podatki o arheoloških ostalinah, in ki lahko vodijo v odkritje arheoloških najdišč in najdb;
12. »izpopolnjevanje za delo v varstvu« (v nadaljnjem besedilu: izpopolnjevanje) je nadaljevalno ali dopolnilno izobraževanje, s katerim posameznik, ki dela v dejavnosti varstva, pogloblja znanje o novih dognanjih in metodah v stroki, razvija kompetence in napreduje in po katerem pridobi potrdilo, ki je lahko pogoj za zaposlitev ali nadaljevanje dela;
13. »izravnalni ukrep« je dejavnost, poseg ali ravnanje, s katerimi se nadomesti ali omili izguba ali poškodovanje dediščine;
14. »konservatorski načrt« je elaborat, ki je del projektne dokumentacije, s katerim se določijo sestavine spomenika, ki jih je potrebno ohraniti, in usmeritve za ohranitev in varovanje spomenika ;
15. »konservatorski načrt za prenovo« je strokovna podlaga za načrtovanje celovite prenove na podlagi predpisov o urejanju prostora;
16. »kulturna krajina« je nepremična dediščina, ki je odprt prostor z naravnimi in ustvarjenimi sestavinami, katerega strukturo, razvoj in uporabo pretežno določajo človekovi posegi in dejavnost;
17. »kulturni spomenik« (v nadaljnjem besedilu: spomenik) je dediščina, ki je razglašena za spomenik ali ki je vpisana v inventarno knjigo pooblaščenega muzeja;
18. »muzej« je stalna organizacija v službi družbe in njenega razvoja, ki je odprta za javnost in ki zbira, ohranja, dokumentira, preučuje, interpretira, upravlja in razstavlja dediščino ter posreduje podatke o njej z namenom razvijati zavest o dediščini, širiti vedenje o njenih vrednotah in omogočati uživanje v njej;
19. »nacionalno bogastvo« je premičnina, ki sodi v eno od zvrsti dediščine, ki jih določa predpis iz petega odstavka 10. člena tega zakona, in izpolnjuje pogoje iz prvega odstavka 10. člena tega zakona ;
20. »naselbinska dediščina« je nepremična dediščina, ki v naravi predstavlja mestno, trško ali vaško jedro, njegov del ali drugo območje poselitve;
21. »nedovoljen poseg« je vsak poseg v dediščino, ki se izvaja brez kulturnovarstvenega soglasja ali v nasprotju z njim;
22. »nepremična dediščina« so nepremičnine ali njihovi deli z vrednotami dediščine, vpisani v register dediščine;
23. »oživljanje« so dejavnosti, ki omogočajo vključevanje dediščine v sodobno življenje in ustvarjalnost, njeno trajnostno uporabo in uživanje v njej;
24. »plan« je plan, program, načrt ali drug splošni akt, katerega izvedba ima vpliv na dediščino ali njeno varstvo;
25. »pooblaščen oseb« je uradna oseba pristojne organizacije ali druga oseba, pooblaščen za izvajanje nalog varstva po tem zakonu;
26. »pooblaščen muzej« je muzej, katerega ustanoviteljica ni država, ki opravlja državno javno službo na področju varstva;
27. »poseg v dediščino« (v nadaljnjem besedilu: poseg) so vsa dela, dejavnosti in ravnanja, ki kakor koli spreminjajo videz, strukturo, notranja razmerja in uporabo dediščine ali ki dediščino

uničujejo, razgrajujejo ali spreminjajo njeno lokacijo, zlasti pa:

- vse spremembe dediščine, ki se štejejo za gradnjo v skladu s predpisi o graditvi objektov,
- dela pri vzdrževanju in uporabi dediščine,
- premeščanje dediščine ali njenih delov,
- dejavnosti in ravnanja, ki se izvajajo v zvezi z dediščino ali neposredno z njo, ter
- iskanje arheoloških ostalin in raziskave dediščine;

28. »predhodna raziskava« je raziskava dediščine ali arheoloških ostalin, ki jo je treba opraviti, zato da se:

- pridobijo informacije, potrebne za vrednotenje dediščine ali arheoloških ostalin pred posegi v prostor ali pred graditvijo,
- natančneje določijo ukrepi varstva ali
- z njo dediščina ali arheološka ostalina pred posegi v prostor ali pred graditvijo deloma ali v celoti nadzorovano odstrani.

Predhodna arheološka raziskava obsega tudi poizkopavalno obdelavo arhiva arheološkega najdišča;

29. »premična dediščina« so premičnine ali zbirke premičnin z vrednotami dediščine;

30. »prenova« je sklop različnih dejavnosti z gospodarskega, socialnega in kulturnega področja, s pomočjo katerih se ob ustreznem prostorskem načrtovanju zagotovita ohranitev in oživljanje dediščine;

31. »prikaz vrednotenja dediščine v prostoru« je nadgradnja registra dediščine s podatki o dejanskem stanju dediščine in njenem vrednotenju v prostoru, ki je na razpolago pripravljavcem plana kot priporočilna strokovna podlaga;

32. »pristojna organizacija« je subjekt, pristojen za izvajanje ukrepov varstva. Kadar ni drugače določeno, se šteje:

- kot pristojna organizacija za varstvo nepremične dediščine: Zavod za varstvo kulturne dediščine (v nadaljnjem besedilu: zavod),
- kot pristojna organizacija za varstvo premične dediščine: državni oziroma pooblaščen muzej ter Narodna in univerzitetna knjižnica,
- kot pristojna organizacija za varstvo nesnovne dediščine: koordinator varstva nesnovne dediščine;

33. »raziskava« so dela, ki posegajo v dediščino zaradi potreb njenega varstva, s katerimi se preučujejo njeni deli in pridobivajo podatki o njenem pomenu, stanju in ogroženosti;

34. »register dediščine« (v nadaljnjem besedilu: register) je osrednja zbirka podatkov o dediščini, ki jo vodi ministrstvo, pristojno za dediščino (v nadaljnjem besedilu: ministrstvo);

35. »registrirana dediščina« je dediščina, ki je vpisana v register in ki ni spomenik;

36. »spomeniško območje« je območje nepremične dediščine, zavarovano kot spomenik na podlagi tega zakona zaradi svojega družbenega pomena, skladne zasnove in topografske določljivosti. To so predvsem območja naselbinske dediščine, deli urbane ali ruralne kulturne krajine, kraji zgodovinskih dogodkov, arheološka najdišča ali zgodovinski parki in vrtovi;

37. »uporaba« so stalne ali občasne dejavnosti, ki se opravljajo v dediščini, ob njej ali v kakršni koli drugi povezavi z dediščino, pri tem pa vplivajo nanjo ali uporabljajo njene kulturne vrednote in družbeni pomen;

38. »upravljanje« je izvajanje nalog, ki so potrebne za izpolnitev namena, zaradi katerega je bila stvar razglašena za spomenik, in obsega predvsem vodenje in organiziranje vzdrževanja, uporabe, dostopnosti, predstavitve javnosti in spremljanje stanja;

39. »uvoz« je fizični prenos premične dediščine iz tretje države, ki ni članica Evropske unije ali Sporazuma o Evropskem gospodarskem prostoru, v Republiko Slovenijo;

40. »varstveni režim« so pravila, ki ob upoštevanju družbenega pomena spomenika in na podlagi njegovega vrednotenja konkretizirajo omejitve lastninske pravice ter drugih upravičenj in določajo ukrepe za izvedbo varstva;

41. »varstveno območje dediščine« je območje z enotnimi značilnostmi nepremične dediščine, ki je zaradi svojih vrednot in razvojnih potencialov pomemben del prostorskih ureditev;

42. »varstvo« so pravni, upravni, organizacijski, finančni in drugi ukrepi države, pokrajin in občin, namenjeni obstoju in obogatitvi dediščine. Posamezne ukrepe varstva, razen pravnih in upravnih, izvajajo tudi drugi subjekti varstva;

43. »varovanje« je takšno ravnanje z dediščino, ki z rednim vzdrževanje in obnovo omogoča obstoj vrednot dediščine in njeno uporabo vsaj v najmanjšem obsegu;

44. »vnos« je fizični prenos premične dediščine iz države članice Evropske unije ali države članice Sporazuma o Evropskem gospodarskem prostoru v Republiko Slovenijo;

45. »vplivno območje« je širša okolica nepremičnega spomenika ali dediščine, ki je določena z zgodovinskega, funkcionalnega, prostorskega, simbolnega in socialnega vidika in znotraj katere morajo biti posegi v prostor in dejavnosti prilagojeni celostnemu ohranjanju ali v kateri se presojajo vplivi na dediščino;

46. »vzdrževanje« so dela, ki omogočajo fizično zavarovanje dediščine pred delovanjem destruktivnih sil ali vzdrževanje stanja z določeno uporabo. Namen vzdrževanja je ohranitev dediščine;
47. »zbirka« je skupina premičnin s sorodnimi vrednotami dediščine, ki jo lahko povezuje skupen zgodovinski ali prostorski kontekst;
48. »nesnovna dediščina« so nesnovne dobrine, kot so prakse, predstavitve, izrazi, znanja, veščine, in z njimi povezane premičnine in kulturni prostori (kjer se ta dediščina predstavlja ali izraža), ki jih skupnosti, skupine in včasih tudi posamezniki prenašajo iz roda v rod in jih nenehno pustvarjajo kot odziv na svoje okolje, naravo in zgodovino;
49. »nesnovna dediščina posebnega pomena« je nesnovna dediščina, ki je razglašena za spomenik.

28. člen **(kulturnovarstveno soglasje za posege)**

- (1) Kulturnovarstveno soglasje je treba pridobiti za:
- posege v spomenik,
 - posege v vplivno območje spomenika, če to obveznost določa akt o razglasitvi,
 - posege v varstvena območja dediščine,
 - posege v registrirano nepremično dediščino ali v enoto urejanja prostora, če to obveznost določa prostorski akt, in
 - za raziskavo dediščine, ki ni arheološka ostalina .
- (2) Kulturnovarstveno soglasje ni potrebno za:
- nujne posege na spomeniku ali dediščini, če so posegi neizogibno in nemudoma potrebni za odvrnitev nepredvidljive nevarnosti uničenja ali poškodbe spomenika ali dediščine ali za odvrnitev nevarnosti za ljudi in premoženje. O nujnem posegu je treba takoj po njegovi izvedbi obvestiti zavod in zaprositi za naknadno kulturnovarstveno soglasje;
 - izvedbo raziskav, ki jih opravlja zavod v okviru javne službe;
 - za izvedbo raziskav arheoloških ostalin in odstranjevanje dediščine, za katere je potrebno kulturnovarstveno soglasje iz 31. člena tega zakona.
- (3) Kulturnovarstveno soglasje za posege, za katere je predpisano gradbeno dovoljenje, se šteje za projektno mnenje v skladu s predpisi, ki urejajo graditev.
- (4) Kulturnovarstveno soglasje se izda:
- za posege v spomenik ali za posege v vplivno območje spomenika: v skladu z aktom o razglasitvi spomenika ali prostorskim aktom ali aktom o določitvi varstvenih območij dediščine,
 - za posege v varstveno območje dediščine: v skladu z aktom o določitvi varstvenega območja dediščine,
 - za posege v registrirano nepremično dediščino ali v enoto urejanja prostora: v skladu s prostorskim aktom ali aktom o določitvi varstvenih območij dediščine.
- (5) Pri odločanju o izdaji kulturnovarstvenega soglasja je treba pretehtati razloge za poseg in razloge za ohranitev dediščine v obstoječi obliki. V prid odobritve posega je posebej treba šteti okoliščino, če predlagani posegi omogočajo vzpostavitev trajnih gospodarskih temeljev za ohranitev dediščine.

29. člen **(kulturnovarstveni pogoji)**

- (1) Pred izdajo kulturnovarstvenega soglasja je treba pridobiti kulturnovarstvene pogoje zavoda.
- (2) V vlogi za pridobitev kulturnovarstvenih pogojev je treba navesti namen posega in priložiti projektno dokumentacijo, ki jo za pridobitev projektnih pogojev predpisujejo predpisi, ki urejajo graditev. Kadar gre za poseg, za katerega ni predpisano gradbeno dovoljenje, je potrebno vlogi priložiti ustrezno skico in opis posega.

(3) Zavod s kulturnovarstvenimi pogoji določi zahteve, ki jih mora izpolnjevati projekt za pridobitev gradbenega dovoljenja ali druga projektna dokumentacija, potrebna za izvedbo posegov, in zahteve glede strokovne usposobljenosti izvajalcev specializiranih del.

(4) Kulturnovarstveni pogoji se določijo:

- za poseg v registrirano nepremično dediščino ali v enoto urejanja prostora: v skladu z določbami prostorskega akta ali akta o določitvi varstvenih območij dediščine,
- za poseg v spomenik ali vplivno območje spomenika: v skladu z aktom o razglasitvi ali z določbami prostorskega akta ali akta o določitvi varstvenih območij dediščine.

(5) Zavod lahko s kulturnovarstvenimi pogoji kot pogoj za pridobitev kulturnovarstvenega soglasja določi obveznost oprave predhodnih raziskav ali obveznost priprave konservatorskega načrta.

(6) Obveznost oprave predhodnih raziskav se lahko določi, če se upravičeno domneva, da je v nepremičnini, ki je predmet posegov, neodkrita dediščina, in grozi nevarnost za njeno poškodovanje ali uničenje.

(7) Priprava konservatorskega načrta se lahko zahteva za poseg v spomenik, če:

- je nameravani poseg kompleksen,
- grozi nevarnost uničenja ali ogrožanja varovanih vrednot ali
- je treba pri posegu izvesti konservatorsko-restavratorska dela.

(8) Konservatorski načrt je potreben vedno, kadar gre za posege v strukturne elemente spomenika.

(9) Zavod izda kulturnovarstvene pogoje v 30 dneh od prejema popolne vloge za izdajo kulturnovarstvenih pogojev. Če v predpisanem roku kulturnovarstveni pogoji niso izdani, se vloga za izdajo kulturnovarstvenega soglasja vloži ob upoštevanju predpisov iz četrtega odstavka 28. člena tega zakona.

(10) Če zavod že na podlagi vloge za izdajo kulturnovarstvenih pogojev ugotovi, da je poseg sprejemljiv in da kulturnovarstveni pogoji niso potrebni, se vloga za kulturnovarstvene pogoje šteje kot vloga za izdajo kulturnovarstvenega soglasja. Zavod na podlagi te ugotovitve izda kulturnovarstveno soglasje.

(11) Če zavod že na podlagi vloge za izdajo kulturnovarstvenih pogojev ugotovi, da poseg ni dopusten ali mogoč, se vloga za izdajo kulturnovarstvenih pogojev šteje kot vloga za izdajo kulturnovarstvenega soglasja. Zavod na podlagi te ugotovitve zavrne izdajo kulturnovarstvenega soglasja.

(12) Minister predpiše vsebino, obliko in način priprave konservatorskega načrta.

(13) Kulturnovarstveni pogoji niso upravni akt in zoper njih ni pritožbe.

30. člen **(izdaja kulturnovarstvenega soglasja)**

(1) Vlogi za izdajo kulturnovarstvenega soglasja za poseg, za katerega je predpisano gradbeno dovoljenje, je treba priložiti projektno dokumentacijo, ki jo za pridobitev projektnega mnenja predpisujejo predpisi, ki urejajo graditev. Če gre za poseg, za katerega ni predpisano gradbeno dovoljenje, se vlogi priloži opis in grafični prikaz, iz katerega so razvidni obstoječe stanje ter lokacijske, funkcionalne, oblikovne in tehnične značilnosti nameravanega posega. Če je tako določeno s kulturnovarstvenimi pogoji, je vlogi potrebno priložiti tudi dokazila o strokovni usposobljenosti izvajalcev specializiranih del.

(2) Zavod se v kulturnovarstvenem soglasju opredeli glede skladnosti posega s predpisi iz četrtega odstavka 28. člena tega zakona.

(3) Zavod lahko v kulturnovarstvenem soglasju določi način ravnanja v primerih najdb

dediščine med posegom, način izvedbe del in način strokovnega nadzora nad njihovo izvedbo, vključno z načinom potrjevanja posameznih faz izvedbe.

(4) Zavod izda kulturnovarstveno soglasje v 15 dneh od prejema vloge za izdajo kulturnovarstvenega soglasja. Če zavod kulturnovarstvenega soglasja za poseg, za katerega ni predpisano gradbeno dovoljenje, ne izda v tem roku in če so bili kulturnovarstveni pogoji pridobljeni oziroma niso bili izdani v predpisnem roku iz devetega odstavka 29. člena tega zakona, se šteje, da je bilo kulturnovarstveno soglasje za poseg dano. Če zavod v navedenem roku ne izda kulturnovarstvenega soglasja za poseg, za katerega je predpisano gradbeno dovoljenje, se postopa po predpisih, ki urejajo graditev.

(5) Zoper kulturnovarstveno soglasje za poseg, za katerega ni predpisano gradbeno dovoljenje, je dovoljena pritožba. Kulturnovarstveno soglasje za poseg, za katerega je predpisano gradbeno dovoljenje, se lahko izpodbija v skladu s predpisi, ki urejajo graditev.

30.a člen **(čas veljavnosti kulturnovarstvenih pogojev in soglasij)**

(1) Kulturnovarstveni pogoji iz 29. člena tega zakona prenehajo veljati po poteku dveh let od njihove izdaje. Navedeni rok preneha teči z vložitvijo vloge za izdajo kulturnovarstvenega soglasja. Če je vloga za izdajo kulturnovarstvenega soglasja zavrnjena, velja čas veljavnosti, naveden v kulturnovarstvenih pogojih.

(2) Kulturnovarstveno soglasje iz 30. člena tega zakona za poseg, za katerega ni predpisano gradbeno dovoljenje, preneha veljati po poteku dveh let od njegove pravnomočnosti, razen če se poseg, zaradi katerega je bilo soglasje dano, začne izvajati v tem roku. Kulturnovarstveno soglasje iz 30. člena tega zakona za poseg, za katerega je predpisano gradbeno dovoljenje, preneha veljati po poteku dveh let od njegove izdaje, pri čemer se za tek tega roka uporabljajo predpisi, ki urejajo graditev.

43.a člen **(imuniteta pred zasegom)**

(1) Predmetom kulturne dediščine, ki jih za namen razstavljanja v Republiki Sloveniji posojajo pravne ali fizične osebe iz tujine, se lahko za čas trajanja izposoje pravnim osebam javnega prava na ozemlju Republike Slovenije podeli imuniteta pred zasegom.

(2) Imuniteta pred zasegom predmetov kulturne dediščine iz prejšnjega odstavka se podeli z izjavo ministra.

(3) Vlogo za podelitev imuniteto pred zasegom vloži organizator razstave v Republiki Sloveniji na zahtevo posodnika iz tujine.

(4) Izjava mora vsebovati seznam predmetov kulturne dediščine, trajanje izposoje na ozemlju Republike Slovenije in podatke o posodniku iz tujine. Izjava lahko vsebuje tudi druge podatke za podrobnejšo opredelitev izposoje.

78. člen **(konservatorski načrt za prenovo)**

(1) Konservatorski načrt za prenovo je strokovna podlaga za načrtovanje celovite prenove območja naselbinske dediščine, kulturne krajine ali območja druge dediščine, ki je značilen del prostora in grajenih struktur, ki je spomeniško območje ali varstveno območje dediščine.

(2) Če se konservatorski načrt za prenovo pripravi za območje kulturne krajine, se pri tem upoštevajo zahteve ohranjanja narave.

(3) Konservatorski načrt za prenovo predlaga pogoje razvoja in omejitve z vidika varstva po enotah urejanja prostora.

(4) (črtan).

84. člen (naloge zavoda)

(1) Zavod v okviru Službe za kulturno dediščino kot državno javno službo opravlja naslednje naloge:

1. identificira, dokumentira, preučuje, vrednoti in interpretira nepremično dediščino ter premično in nesnovno dediščino ter jo predstavlja javnosti v okviru varstva nepremične dediščine,
2. sodeluje v pripravi strategije varstva in predlaga ukrepe za njeno izvedbo,
3. predlaga vpis nepremične dediščine v register,
4. pripravlja predloge za razglasitve nepremičnih spomenikov,
5. analizira in vrednoti prostor za prikaz vrednotenja dediščine v prostoru,
6. pripravlja gradiva za smernice, mnenja in druga gradiva v postopkih priprave planov,
7. sodeluje z državnimi organi in jim nudi strokovno pomoč pri postopkih v zvezi s stvarmi z domnevo dediščine,
8. sprejme načrt izvedbe predhodnih raziskav območij prostorskih aktov,
9. sodeluje pri varstvu dediščine v primeru oboroženega spopada in varstvu pred naravnimi in drugimi nesrečami,
10. opravlja revizijo konservatorskih načrtov, ki jih pripravijo druge osebe,
11. sodeluje z upravljavci spomenikov pri pripravi predlogov načrta upravljanja,
12. izdaja mnenja o plačilu in višini nadomestila za omejevanje gospodarskega izkoriščanja spomenikov,
13. pripravlja strokovne podlage za upravne postopke, ki jih vodi ministrstvo,
14. predlaga ministru sprejem podzakonskih aktov,
15. oblikuje metode in standarde za ohranitev nepremične dediščine ter usmerja, usklajuje in spremlja njihovo izvajanje,
16. zagotavlja izpopolnjevanje in usklajuje potrebe po izobraževanju kadrov na področju varstva nepremične dediščine,
17. opravlja strokovni nadzor nad raziskavami dediščine in arheoloških ostalin,
18. sodeluje z lastniki oziroma posestniki nepremičnih spomenikov in z drugimi uporabniki dediščine, ki imajo interese v zvezi s posameznim spomenikom, ter jim posreduje pojasnila, nasvete in navodila,
19. izvaja programe za razvijanje zavesti o dediščini, pripravnštva in prakse za izobraževalne programe različnih stopenj s svojega področja,
20. sodeluje pri izvajanju strokovnih izpitov za področje varstva nepremične dediščine,
21. opravlja strokovni nadzor nad posegi v dediščino in
22. sodeluje pri pripravi konservatorskih načrtov in konservatorskih načrtov za prenovo.

(2) Zavod na podlagi javnega pooblastila opravlja naslednje naloge:

1. izdaja kulturnovarstvene pogoje in soglasja za posege v dediščino,
2. vodi evidenco raziskav,
3. izdaja odločbe o arheološkem najdišču,
4. odredi lastniku spomenika izvedbo določenih ukrepov varstva spomenikov.

(3) S soglasjem ustanovitelja lahko zavod opravlja tudi druge naloge.

V. PREDLOG, DA SE PREDLOG ZAKONA OBRAVNAVA PO NUJNEM OZIROMA SKRAJŠANEM POSTOPKU

Vlada Republike Slovenije predlaga, da se predlog zakona obravnava in zakon sprejme po skrajšanem postopku v skladu s 142. členom Poslovnika državnega zbora, ker gre manj zahtevne uskladitve zakona z drugim zakonom oz. za manj zahtevne dopolnitve zakona.

Konkretne spremembe in dopolnitve zakona predstavljajo manj zahtevne uskladitve zakona z GZ in ZUreP-2 ki sta začela veljati 17.11.2017, uporabljati pa se bosta začela 1.6.2018. V kolikor ZVKD-1

do začetka uporabe obeh navedenih zakonov z navedenima zakonoma ne bo usklajen, bodo nastale težave pri izvajanju določb ZVKD-1 predvsem v delu, ki se tiče izdajanja kulturnovarstvenih pogojev in soglasij.

V 6. členu se v zakon uvaja institut imunitete pred zasegom kulturnih predmetov, ki jih druge države začasno posojajo za namen razstavljanja v Sloveniji, ki pa predstavlja manj zahtevno, vendar nujno dopolnitve zakona, ki je potrebna zaradi zagotavljanja mobilnosti zbirk in razstavljanja predmetov iz drugih držav v Sloveniji.